

Kertvárosi Krónika

Újpest, Kertvárosi Szent István Plébánia
1046 Budapest Rákóczi tér 4–8.

XIX. évfolyam 7-8. szám, 2014. július-augusztus

GONDOLATOK

„Keresztények vagyunk, mert az Egyházhoz tartozunk” – mondta Ferenc pápa. Senki, de senki nem lesz magától keresztény! – Ha hiszünk, ha tudunk imádkozni, ha ismerjük az Urat, ha meg tudjuk hallgatni a szavát, ha közel érezzük őt, ha felismerjük őt a testvérekben–, mindez azért van, mert mások előttünk megélték a hitet, azt ránk hagyták, tehát a hitet az atyáinktól, ez elődeinktől kaptuk, és ők tanították azt nekünk. Ha jól végiggondoljuk ezt, ki tudja, hány kedves arc vonul el lelki szemeink előtt. Talán a szüleinké, akik a keresztséget kérték a számunkra, aztán a nagyszüleinké és más családtagjainké, akik megtanították a keresztvetést és az első imádságokat. Élénken emlékszem arra a nővérré, aki nekem a katekizmust tanította, most már biztos a mennyben van, őrá emlékezve mindig hálát adok érte az Istennek. Vagy ott van a plébánosom arca vagy egy másik papé, nővére, egy hitoktatóé, aki átadta nekünk a hitet, és segített bennünket a hitben növekedni ... Íme, ez az Egyház! Ez egy nagy család, amelybe befogadtak, és ahol megtanultunk hívőként és az Úr Jézus tanítványaiként élni. (Ferenc pápa MK©)

Arra születtem...

*Arra születtem, hogy kisgyerek legyek,
anyám mellett játsszam hosszú éveket,
arra születtem, hogy felnőtt is legyek s
megértsem a szóból azt, amit lehet,*

*s végül arra jöttem én e világra,
hogy hinni tudjam: nem vagyok hiába.*

*Arra születtem, hogy megszeressenek,
s megszeressem én is azt, akit lehet
arra születtem, hogy boldog is legyek,
s továbbadjam egyszer az életet,*

*s végül arra jöttem én e világra, hogy
belehalnom se kelljen hiába.*

(Adamis Anna)